

Sygn. akt I ACz 1015/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący : SSA Maria Iwankiewicz

Sędziowie : SSA Tomasz Żelazowski

SSA Małgorzata Gawinek (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2015 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. J.

przeciwko Skarbowi Państwa-Sądowi Okręgowemu w G. i Sądowi Apelacyjnemu w G.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Szczecinie

z dnia 15 lipca 2015 r., sygn. akt I C 1226/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Tomasz Żelazowski Maria Iwankiewicz Małgorzata Gawinek

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Przewodniczącego z 15 lipca 2015 r. w Sądzie Okręgowym w Szczecinie nastąpił zwrot pozwu J. J. skierowanego przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Okręgowemu w G. i Sądowi Apelacyjnemu w G. o zapłatę. W uzasadnieniu takiego rozstrzygnięcia podano, że zarządzeniem z 26 maja 2015 r. skierowanym do powoda w dniu 24 czerwca 2015 r., po prawomocnym oddaleniu zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z 15 stycznia 2015 r. o częściowym zwolnieniu powoda od kosztów sądowych i oddaleniu wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, zobowiązano powoda aby w terminie 7 dni od otrzymania zobowiązania usunął braki pozwu skierowanego przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Okręgowemu w G. i Sądowi Apelacyjnemu w G. poprzez uiszczenie opłaty od pozwu w kwocie 500 zł, złożenie odpisu pozwu, przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie w odniesieniu do każdego statio fiscii osobno, pod rygorem zwrotu pozwu. Odpis zobowiązania został powodowi doręczony w 30 czerwca 2015 r. Pismem z 1 lipca 2015 r. powód w odniesieniu do otrzymanego wezwania, wskazał, że złożył odpis pozwu, okoliczności faktyczne zostały właściwie wskazane w uzasadnieniu pozwu i do tego należy się odnieść. Ponownie wniósł o przyznanie mu adwokata z urzędu. Wniesiony przez powoda pozew nie zawierał wszystkich wymaganych elementów - powód nie dołączył bowiem odpisu pozwu, wbrew twierdzeniom zawartym w swoim piśmie z 1 lipca 2015 r., - nadto powód nie przytoczył okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie pozwu oraz nie uiszczył opłaty od pozwu w kwocie 500 zł. Wobec powyższego na mocy art. 130 § 2 k.p.c. zarządzono zwrot pozwu.

Zażalenie na powyższe zarządzenie złożył powód, który zaskarżył je w całości i wniósł o jego uchylenie, zarzucając naruszenie art. 130 § 1 k.p.c. Wskazał, że pismo, o jakim nadmienia Sąd, nie odbiega od powagi pisma procesowego i można mu nadać prawidłowy bieg. Skarżący wskazał również, że przed wydaniem zaskarżonego zarządzenia Sąd I instancji powinien rozpoznać jego wniosek o przyznanie adwokata z urzędu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadne.

Skarżący nie powołał żadnych argumentów mogących skutkować uwzględnieniem wywiedzionego środka zaskarżenia.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że wniosek powoda o ustanowienie pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata, zawarty w piśmie z 1 lipca 2015 r. stanowił ponowny wniosek powoda w tym przedmiocie i został odrzucony postanowieniem z 15 lipca 2015 r. (k. 59) na podstawie przepisu art.117² § 2 kpc, które zostało doręczone powodowi w dniu 29 lipca 2015 r. (k. 65).

W dalszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z art. 130 § 1 k.p.c. jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym. Stosownie do treści § 2 wskazanego przepisu po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie. Pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu.

Przepis z art. 128 § 1 k.p.c. stanowi z kolei, że do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom, a ponadto, jeżeli w sądzie nie złożono załączników w oryginale, po jednym odpisie każdego załącznika do akt sądowych. Przez odpis pisma należy rozumieć kopię oryginału tego pisma. Niedołączenie do pisma procesowego odpisów w liczbie wymaganej stanowi brak formalny, podlegający usunięciu przez wnoszącego pismo zgodnie z przepisami art. 130 k.p.c. pod sankcją w nim określoną. Tymczasem, powód poza gołosłownym stwierdzeniem, w żadnym zakresie nie uprawdopodobnił aby złożył faktycznie odpis pozwu zgodny z wymogami powyższego przepisu.

Ponadto, zgodnie z art. 126² § 1 k.p.c. sąd nie podejmie żadnej czynności na skutek pisma, od którego nie została uiszczona należna opłata. Opłacie podlega w szczególności pozew - art. 3 ust 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398). W niniejszej sprawie, postanowieniem Sądu Okręgowego w Szczecinie z 15 stycznia 2015 r., powód był zwolniony od kosztów sądowych, a mianowicie ponad kwotę 500 zł, tytułem opłaty od pozwu (k. 29). Zażalenie powoda na powyższe postanowienie zostało oddalone postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 31 marca 2015 r. (k.43). Wobec tego powód w niniejszej sprawie zobowiązany był do uiszczenia opłaty od pozwu w wysokości 500 zł. Tymczasem, skarżący nie kwestionował, że nie uzupełnił opłaty od pozwu, do której uiszczenia był zobowiązany w wyznaczonym terminie. Już zatem tylko w kontekście powyższych okoliczności, należało uznać, że zażalenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Dodatkowo należy również wskazać, że stosownie do treści art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c. pozew powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego, a nadto zawierać dokładnie określone żądanie. W doktrynie oraz orzecznictwie podkreśla się że w żądaniu powód powinien wskazać, jakiego wyroku oczekuje od sądu. Żądanie pozwu powinno być dokładnie określone, a zatem powinno zawierać wszystkie elementy, które powinny znaleźć się następnie w wyroku uwzględniającym powództwo. Żądanie powinno być więc tak sformułowane, aby sąd mógł przepisać jego treść wprost do wyroku uwzględniającego powództwo, zmieniając jedynie styl wypowiedzi. Sąd nie może zaś w wyroku zamieścić rozstrzygnięcia różniącego się istotnie w stosunku do żądania, ponieważ oznacza to orzekanie bez żądania albo ponad żądanie. Obowiązkiem powoda jest na tyle precyzyjne określenie podstawy faktycznej żądania, by można

było jednoznacznie określić jaką ma ono podstawę prawną (por. wyrok Sądu Najwyższego z 11 grudnia 2009 r., V CSK 180/09, Legalis). Tymczasem, pozew z dnia 1 lipca 2015 r. nie spełniał tego wymogu.

Wobec powyższego, słusznie zarządzeniem przewodniczącego z dnia 26 maja 2015 powód został wezwany w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu pozwu do uzupełnienia wszystkich powyższych braków. W zakreślonym, tygodniowym terminie powód J. J. w piśmie procesowym z dnia 1 lipca 2015 roku wskazał jedynie, że złożył odpis pozwu, okoliczności faktyczne zostały właściwie wskazane w uzasadnieniu pozwu i do tego należy się odnieść. Ponownie wniósł o przyznanie mu adwokata z urzędu.

W związku z powyższym należało uznać, że mimo upływu zakreślonego, tygodniowego terminu powód nie wykonał zarządzenia w powyższym zakresie. Termin wyznaczony do usunięcia braku formalnego pisma jest niezachowany, jeżeli strona w zakreślonym terminie w ogóle nie podjęła czynności uzupełniającej lub wprawdzie ją podjęła, ale mimo to brak nie został w całości uzupełniony (zob. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2014 r., sygn. akt I UZ 4/14).

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy zasadnie uznał, iż powód nie usunął braków formalnych pozwu i nie uiścił od niego opłaty, stąd na podstawie art. 130 § 2 k.p.c. w zwrócił pozew.

Mając na względzie powyższe Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Tomasz Żelazowski Maria Iwankiewicz Małgorzata Gawinek